

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

17 päivänä lokakuuta 2005 *

Asiassa T-28/02,

First Data Corp., kotipaikka Wilmington, Delaware (Yhdysvallat),

FDR Ltd, kotipaikka Dover, Delaware (Yhdysvallat), ja

First Data Merchant Services Corp., kotipaikka Sunrise, Florida (Yhdysvallat),

edustajanaan aluksi asianajajat P. Bos ja M. Nissen, sittemmin asianajaja Bos,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi R. Wainwright, W. Wils ja V. Superti, sittemmin Wainwright ja T. Christoforou, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/29.373 — Visa International) 9 päivänä elokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/782/EY (EYVL L 293, s. 24) 1 artiklan viidennen luetelmakohdan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili ja O. Czúcz,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 1 First Data Corp. on FDR Ltd:n emoyhtiö sen tytäryhtiön First Data Resources Inc:n välityksellä. Se on myös First Data Merchant Services Corp:n emoyhtiö tytäryhtiönsä First Financial Management Corp:n välityksellä. Nämä yhtiöt muodostavat First Data -konsernin (jäljempänä First Data).

- 2 FDR toimii Euroopassa maksukorttialalla nimellä First Data Europe. Sen emoyhtiö Yhdysvalloissa, First Data Resources, on yksi suurimmista mainittujen korttien myöntäjille palveluja tarjoavista yhtiöistä. First Data Merchant Services on yksi tärkeimmistä korttitapahtumia vastaanottavista toimijoista Amerikan markkinoilla.

- 3 Visa International Service Association (jäljempänä Visa) on yksityinen, voittoa tavoitteleva yhteisö, jonka omistavat 20 000 eri puolilla maailmaa sijaitsevaa rahoituslaitosta, jotka ovat sen jäseniä. Se hallinnoi samannimistä korttijärjestelmää (jäljempänä Visa-korttijärjestelmä).

- 4 Visa (entiseltä nimeltään Ibanco Ltd) ilmoitti 31.1.1977 komissiolle Visaa ja sen jäseniä koskevista eri säännöistä ja määräyksistä ja pyysi puuttumattomuustodistusta tai EY 81 artiklan 3 kohdan mukaista poikkeusta.

- 5 Osoitettuaan kyseiselle yritykselle 29.4.1985 hallinnollisen kirjeen, komissio vastaanotti valituksen, joka koskee Visa-korttijärjestelmän monenvälisiä toimitusmaksuja, ja aloitti tutkinnan uudelleen ja peruutti hallinnollisen kirjeensä 4.12.1992.

- 6 Komissio julkaisi 14.10.2000 tiedonannon 6.2.1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus (EYVL 1962, 13, s. 204), nojalla kehottaen kaikkia niitä ulkopuolisia henkilöitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa sen aikomuksesta omaksua suotuisa kanta syrjimiskieltoa koskevan säännön, rajat ylittäviin palveluihin sovellettavien muutettujen sääntöjen ja ”korttitapahtumien vastaanotto edellyttää korttien myöntämistä” säännön (no-acquiring-without-issuing rule) osalta (EYVL C 293, s. 18). Kantajat eivät ole esittäneet huomautuksia tämän tiedonannon johdosta.

- 7 First Datan edustajat tapasivat 22.5.2001 Visan edustajat esitelläkseen heille hankettaan kehittää myyntijärjestelmää Euroopassa ja päästä Visan jäseneksi. Visa ilmoitti First Datalle, että jäsenyys edellyttää kahden ehdon täyttämistä. Toisaalta hakijan tulee olla rahoituslaitos, ja toisaalta sen tulee olla korttien myöntäjä ennen kuin se aloittaa korttitapahtumien vastaanoton.

- 8 First Data kirjoitti 11.7.2001 Visalle saadakseen asiakirjat Visaan liittymistä varten.
- 9 Visa vastasi First Datalle 20.7.2001 muistuttaen jäsenyyden saamisen ehdoista, jotka oli esitelty 22.5.2001 pidetyssä kokouksessa.
- 10 Komissio teki 9.8.2001 päätöksen 2001/782/EY EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/29.373 — Visa International) (EYVL L 293, s. 24; jäljempänä ”riidanalainen päätös”).
- 11 Riidanalaisen päätöksen päätösoosassa määrätään seuraavaa:

”1 artikla

Komissio ei hallussaan olevien tietojen perusteella katso olevan perusteltua toteuttaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan ja/tai ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaan toimia Visa Internationalin maksukorttijärjestelmää koskevien sääntöjen ja määräysten seuraavien kohtien osalta:

— —

Visa Internationalin sääntöjen 2.04–2.07 kohtaan sisältyvä periaate, jonka mukaan korttitapahtumien vastaanotto edellyttää korttien myöntämistä.”

Oikeudenkäyntimenettely

- 12 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.2.2002 jättämällään kannekirjelmällä.
- 13 Vastaja esitti 4.4.2002 toimitetulla erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisesti.
- 14 Visa vaati 17.6.2002 ensimmäisen oikeusasteen kirjaamoon toimittamallaan asiakirjalla saada tulla väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.
- 15 Kantajat vaativat kirjeellä 4.7.2002 työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että niiden oikeudenkäyntiväitettä koskevien huomautusten kuudennen kappaleen neljännen ja seitsemännen lauseen, seitsemännen kappaleen kolmannen lauseen ja 13. kappaleen kolmannen ja neljännen lauseen tietoja, jotka sisältävät liikesalaisuuksia, käsiteltäisiin luottamuksellisina.

- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lykkäsi 7.1.2003 antamallaan määräyksellä oikeudenkäyntiväitteen ratkaistavaksi pääasian yhteydessä ja määräsi, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 17 Visa hyväksyttiin 20.1.2003 annetulla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia. Sille toimitettiin kirjelmistä sellaiset versiot, jotka eivät ole luottamuksellisia.
- 18 Visa esitti 12.2.2003 toimittamallaan asiakirjalla huomautuksia luottamuksellista käsittelyä koskevasta vaatimuksesta. Kantajat esittivät kantansa mainituista huomautuksista 10.4.2003.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myönsi 14.8.2003 antamallaan määräyksellä luottamuksellisen käsittelyn kantajien oikeudenkäyntiväitettä koskevien huomautusten kuudennen kappaleen neljännestä seitsemänteen lauseen, seitsemännen kappaleen kolmannen lauseen sekä 13. kappaleen kolmannen ja neljännen lauseen tietojen osalta.
- 20 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kokoonpanoa muutettiin ja esittelevä tuomari siirrettiin kolmanteen jaostoon, myös käsiteltävänä oleva asia osoitettiin vastaavasti sinne.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena osapuolia toimittamaan tiettyjä asiakirjoja ja esitti niille useita kirjallisia kysymyksiä.

22 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen sikäli kuin se koskee kyseessä olevaa sääntöä

- velvoittaa komission tai Visan toimittamaan tiedot ja/tai asiakirjat, jotka liittyvät riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 18 perustelukappaleessa tai alaviitteessä 21 mainittuun määritelmään korttien kohtuullisesta määrästä

- velvoittaa komission tai Visan toimittamaan kopion vastineessa mainitusta ”Cross-border Acquiring Planning and Implementation Guide” -nimisestä ohjekirjasta (rajat ylittävien korttitapahtumien vastaanoton suunnittelua ja toteuttamista koskeva opas)

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

- velvoittaa Visan maksamaan väliintuloon liittyvät oikeudenkäyntikulut.

23 Komissio, jota Visa tukee, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- jättää käsiteltävänä olevan kanteen tutkimatta ja/tai hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 24 Visa ilmoitti 28.1.2005 kirjeitse ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle päätöksestään poistaa kyseessä oleva sääntö välittömin vaikutuksin Euroopan Visa-korttijärjestelmän alueella. Lisäksi Visa luopui väliintulostaan.
- 25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi kirjeellään 3.2.2005 osapuolia esittämään huomautuksensa Visan luopumisesta sekä siitä kysymyksestä, onko kanteen kohde poistunut. Osapuolille on myös ilmoitettu kolmannen jaoston puheenjohtajan päätöksestä siirtää istuntoa, joka piti pitää 24.2.2005, myöhempään päivämäärään.
- 26 Merkintä Visan väliintulosta poistettiin sen luopumisen vuoksi 6.4.2005 annetulla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

Oikeudellinen arviointi

- 27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksen 113 artiklan mukaan lausudessaan työjärjestyksen 114 artiklan 3 ja 4 kohdan edellytyksistä milloin tahansa omasta aloitteestaan tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessin-edellytyksen puuttumisen vuoksi, tai se voi todeta asianosaisia kuultuaan, että kanteesta on tullut perusteeton ja lausunnon antaminen asiassa raukeaa. Työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin, hakemuksen jatkokäsittely on suullinen.

- 28 Kun osapuolia oli kuultu siitä, kuinka kyseessä olevan säännön poistaminen vaikuttaa oikeudenkäyntimenettelyyn, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi saaneensa riittävän selvityksen ja päätti, että aloitettu suullinen käsittely lopetetaan.

Asianosaisten lausumat

- 29 Komissio katsoo, että kanteen kohde on poistunut ja että kantajilla ei enää ole oikeussuojan tarvetta.
- 30 Kantajat esittävät, että Visan tekemä kyseessä olevan säännön poistaminen tai sen luopuminen väliintulosta eivät ole riittäviä syitä lopettaa käsittelyä. Ne tukeutuvat kolmeen perusteeseen.
- 31 Ensinnäkin ne esittävät, että ei ole olemassa mitään takeita siitä, että Visa ei ota uudelleen käyttöön kyseessä olevaa sääntöä tai hyväksy samankaltaista sääntöä, jolla on sama vaikutus. Kantajien mukaan riidanalaisen päätöksen voimassa pitäminen edesauttaa tuollaista menettelytapaa. Ne arvioivat, että ilman ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen periaatepäätöstä Visa voisi yrittää estää First Datan tulon korttitapahtumien vastaanottajaksi Euroopan Visa-korttijärjestelmän alueella.
- 32 Toiseksi, kantajat katsovat, että heillä on intressi ajaa käsiteltävänä olevaa kannetta sikäli kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi mahdollisesti tehdä päätöksen heidän edukseen, etenkin koska komissio on virheellisesti hyväksynyt kyseessä olevan säännön suorittamatta omia tutkimuksia sen ja sen vaikutusten osalta hyväksymisehto mukaan lukien, jonka mukaan vaaditaan pankkitoimilupa. Kantajat tarkentavat, että kanteen kohde ei ole poistunut, koska tämä viimeksi

mainittu edellytys on jäänyt voimaan sen jälkeen, kun Visa poisti kyseessä olevan säännön. Kantajat katsovat, että vaatimus pankkitoimiluvasta edellytyksenä pelkälle korttitapahtumien vastaanotolle ei ole perusteltu.

- 33 Kolmanneksi kantajat arvioivat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös, erityisesti sellainen päätös, jossa katsottaisiin perustelluksi kanteen kolmas kanneperuste, joka liittyy oikeudelliseen virheeseen ja/tai komission toteamukseen, jonka mukaan kyse ei ole huomattavasta kilpailun rajoituksesta, voisi toimia perustana heidän mahdolliselle vahingonkorvauskanteelleen Visaa vastaan. Kantajat ovat nimittäin sitä mieltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu, jonka mukaan komissio on hyväksynyt kyseessä olevan säännön ja vastaavasti pankkitoimilupaa koskevan edellytyksen perusteettomasti, johtaa väistämättä johtopäätökseen, että nämä kaksi ehtoa olivat laittomia riidanalaista päätöstä hyväksyttäessä ja sen jälkeen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 34 Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täytyvät vain, jos kantajalla on intressi saada kyseinen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että toimen kumoamisella on itsessään oikeusvaikutuksia, tai toisen muotoilun mukaan, että kanne on omiaan mahdollisesti tuottamaan sen nostajalle jotakin hyötyä (ks. asia T-310/00, MCI v. komissio, tuomio 28.9.2004, Kok. 2004, s. II-3253, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Tältä osin on muistettava, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset liittyvät — paitsi sen erillisen kysymyksen osalta, onko oikeussuojan tarve päätynyt — kanteen nostamishetkeen (ks. asia T-131/99, Shaw ja Falla v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok. 2002, s. II-2023, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 36 Hyvän oikeudenhoidon vuoksi tämän toteamuksen, joka liittyy kanteen tutkittavaksi ottamisen hetkeen arviointiajankohtana, ei tulisi kuitenkaan estää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta katsomasta, että kanteesta ei ole tarpeen lausua enää silloin, kun kantaja, jolla aluksi oli oikeussuojan tarve, on menettänyt kokonaan henkilökohtaisen intressin riidanalaisen päätöksen kumoamiseen kyseisen kanteen nostamisen jälkeen tapahtuneen seikan vuoksi.
- 37 Jotta kantaja nimittäin voisi ajaa kannetta, jolla pyritään päätöksen kumoamiseen, hänellä täytyy olla henkilökohtainen intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi (ks. asia T-159/98, Torre ym. v. komissio, tuomio 24.4.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-83 ja s. II-395, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Yhteisöjen tuomioistuin totesi samalla tavoin valituksen tutkittavaksi ottamisesta, että se voi todeta viran puolesta, ettei asianosaisella ole intressiä tehdä tai jatkaa valitusta, jos yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion jälkeen on tullut ilmi jokin seikka, jonka perusteella tuomio ei enää ole haitallinen valittajalle, ja se voi jättää valituksen tutkimatta tai katsoa, ettei valituksella ole tästä syystä kohdetta. Lisäksi jotta valittajalla olisi oikeussuojan tarve, valituksen on voitava mahdollisesti tuottaa valittajalle jotakin hyötyä (asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta).
- 39 Käsiteltävänä olevassa asiassa on tutkittava, voiko mahdollisella riidanalaisen päätöksen 1 artiklan viidennen luetelmakohdan kumoamisella, sen jälkeen kun kyseessä oleva sääntö on poistettu, olla oikeudellisia seurauksia kantajien hyväksi (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-204/97 ja T-270/97, EPAC v. komissio, tuomio 13.6.2000, Kok. 2000, s. II-2267, 154 kohta).
- 40 Käsiteltävänä olevassa asiassa on katsottava, että kantajien oikeussuojantarve, sikäli kuin se on ollut olemassa, on kadonnut kun kyseessä oleva sääntö on poistettu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mahdollinen tuomio, jolla kumottaisiin

riidanalaisen päätöksen 1 artiklan viides luetelmakohta, ei nimittäin voisi enää johtaa EY 233 artiklassa määrättyihin seurauksiin. Näin ollen, vaikka riidanalainen päätös kumottaisiin, komissio ei voisi tehdä uutta päätöstä mahdollisten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamien virheiden korjaamiseksi, koska kyseessä olevaa sääntöä ei ole enää olemassa (ks. vastaavasti asia T-13/96, TEAM ja Kolprojekt v. komissio, tuomio 13.6.1997, Kok. 1997, s. II-983, 27 ja 28 kohta).

- 41 Kantajien väitteet eivät vaikuta tähän toteamukseen.
- 42 Mitä ensiksi tulee kantajien väitteisiin, joiden mukaan Visa voisi laatia uuden kyseessä olevan säännön kaltaisen säännön, on muistettava, että taloudellisen toimijan on perusteltava riidanalaisen päätöksen kumoamiseen liittyvä tämänhetkinen ja tiedossa oleva intressi (asia T-138/89, NBV ja NVB v. komissio, tuomio 17.9.1992, Kok. 1992, s. II-2181, 33 kohta) ja että näin ei ole kyseessä olevassa asiassa.
- 43 Jos kantajan intressi koskee tulevaisuuteen sijoittuvaa oikeudellista tilannetta, on näytettävä, että tämän tilanteen loukkaaminen osoittautuu jo nyt varmaksi. Näin ei ole käsiteltävänä olevassa asiassa, koska on ainoastaan mahdollinen tapahtuma, että Visa hyväksyisi samankaltaisen säännön, ja se riippuu vain Visan tahdosta. Näin ollen kyse on pelkästään hypoteettisesta intressistä, eikä sen perusteella voida näin ollen todeta, että riidanalaisen päätöksen kumoamisen puuttuminen vaikuttaisi kantajien oikeusasemaan.
- 44 Toiseksi kantajat esittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mahdollisella suotuisalla päätöksellä olisi samoin sellainen vaikutus, että Visan vaatimuksia, joiden mukaan sen jäsenillä on oltava pankkitoimilupa, muutettaisiin.

- 45 Tältä osin on riittävää muistuttaa, että Visan sääntö, jossa edellytetään pankkitoimilupaa, ei ole riidanalaisen päätöksen kohteena. Vaikka oletettaisiin, että komission olisi tullut kyseessä olevaa sääntöä tutkiessaan ottaa markkinaolosuhteiden perusteella huomioon pankkitoimilupaa koskevan edellytyksen olemassaolo, tämä ei vaikuttaisi siihen seikkaan, että viimeksi mainittu ei ole riidanalaisen päätöksen kohde. Vastaavasti vaikka riidanalaisen päätöksen 1 artiklan viides luetelmakohta olisi kumottu ja vaikka komission tulisi tutkia uudelleen kyseessä olevan säännön EY 81 artiklan mukaisuus, tällä tilanteella ei ole automaattisia vaikutuksia muihin sääntöihin, jotka säätelevät Visa-korttijärjestelmää.
- 46 Mikään ei myöskään estä kantajia kiistämästä komissiolle tehtävällä valituksella Visan järjestelmän liittymissääntöjä, erityisesti pankkitoimilupaa koskevaa edellytystä, kuten komissio esittää huomautuksissaan väliintulijan luopumisesta.
- 47 Mitä kolmanneksi tulee kantajien väitteisiin, joiden mukaan riidanalaisen päätöksen kumoaminen olisi välttämätöntä niiden mahdollisen Visaa vastaan kansallisissa tuomioistuimissa nostettavan vahingonkorvauskanteen perustelemiseksi, on todettava ensiksi, että tässä on myös kyse tulevaisuuteen liittyvästä ja hypoteettisesta seikasta.
- 48 Komission EY 81 artiklan 1 kohtaa koskevan harkinnan huomioonottaminen kansallisessa tuomioistuimessa, joka päättää mahdollisesta vahingonkorvauskanteesta Visaa vastaan, on vain sattumanvaraista.
- 49 On kuitenkin totta, että yhteisön toimielinten säädöksiä ja päätöksiä koskee pääsääntöisesti laillisuusolettama niin kauan kuin niitä ei ole kumottu tai peruutettu

(asia 11/81, Dürbeck v. komissio, tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1251, 17 kohta ja asia C-344/98, Masterfoods ja HB, tuomio 14.12.2000, Kok. 2000, s. I-11369, 53 kohta). Näin ollen, kun kansalliset tuomioistuimet ottavat kantaa sopimukseen tai menettelytapoihin, joista komissio on jo tehnyt päätöksen, ne eivät sitä suuremmalla syyllä voi tehdä komission päätöksen kanssa ristiriidassa olevia päätöksiä (em. asia Masterfood ja HB, tuomion 52 kohta).

- 50 Joka tapauksessa puuttumattomuustodistus ei sido kansallisia tuomioistuimia, vaikka se onkin seikka, jonka kansalliset tuomioistuimet voivat ottaa huomioon arvioinnissaan. Nimittäin asetuksen N:o 17 2 artiklasta seuraa, että puuttumattomuustodistukset ilmaisevat ainoastaan, että komissio on katsonut sen tuntemien seikkojen perusteella, että ei ole aihetta ryhtyä toimenpiteisiin. Ne eivät siten ole lopullisia arviointeja eivätkä erityisiä kannanottoja, jotka kuuluisivat komission yksinomaiseen toimivaltaan. Koska EY 81 artiklan 1 kohta on välittömästi sovellettava, kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo eri yhteyksissä katsonut, yksityiset voivat vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa ja johtaa siitä oikeuksia, mutta koska kansallisilla tuomioistuimilla voi mahdollisesti olla myös muuta tietoa kyseessä olevan asian yksityiskohdista, niiden on tietenkin tehtävä EY 81 artiklan 1 kohdan soveltavuudesta tiettyihin sopimuksiin oma ratkaisunsa niiden seikkojen perusteella, jotka ne tuntevat (asia 37/79, Marty v. Lauder, julkisasiamiehen ratkaisuehdotus 10.7.1980 annettuun tuomioon, Kok. 1980, s. 2481, 2502 ja 2507; ks. vastaavasti myös asia Marty v. Lauder, 13 kohta ja asia T-116/89, Prodifarma ym. v. komissio, tuomio 13.12.1990, Kok. 1990, s. II-843, 70 kohta).

- 51 Kansallisten tuomioistuinten tulee komission päätöksen laillisuutta epäillessään esittää EY 234 artiklan nojalla ennakkoratkaisupyynnö, jossa kyseenalaistetaan riidanalaisen päätöksen pätevyys sillä tavoin, että kantajilta ei viedä mahdollisen riidan tapauksessa mahdollisuutta vaatia oikeuksiaan kansallisessa tuomioistuimessa (ks. vastaavasti asia T-141/03, Sniace v. komissio, tuomio 14.4.2005, Kok. 2005, s. II-1197, 40 kohta).

52 Kyseessä olevaa sääntöä koskevan riidanalaisen päätöksen osan kumoaminen ei kuitenkaan muuta kantajien oikeusasemaa. Kuten kantajat ovat itse esittäneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa, mahdollinen riidanalaisen päätöksen kumoaminen ei antaisi kantajille pääsyä Visa-verkon maksutapahtumien vastaanottojärjestelmään, koska niillä ei ole pankkitoimilupaa, kuten niiden vastineesta ilmenee. Koska edellytys pankkitoimiluvasta Visan jäsenyyden saamiseksi ei ole riidanalaisen päätöksen kohde ja koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi korvata arviotaan komission arviolla, kyseessä olevaan sääntöön liittyvän päätöksen osan mahdollisella kumoamisella ei olisi suoria vaikutuksia sen säännön laillisuuteen, jonka mukaan Visan jäsenten täytyy olla pankkeja. On nimittäin huomattava, että yhteisöjen tuomioistuimella ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on EY 230 artiklan kumoamiskanteen osalta toimivalta ratkaista toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, perustamissopimuksen tai sen soveltamista koskevan minkä tahansa oikeussäännön rikkomiseen taikka harkintavallan väärinkäyttöön liittyvät kanteet. EY 231 artiklassa säädetään, että jos kanne on aiheellinen, riidanalainen toimenpide kumotaan (asia C-164/98 P, DIR International Fil ym., tuomio 27.1.2000, Kok. 2000, s. I-447, 38 kohta).

53 Näin ollen on todettava, ilman että olisi tarpeellista tutkia, oliko kantajilla kannetta nostettaessa intressi asian ratkaisemiseen, että kantajilla ei joka tapauksessa ole enää intressiä jatkaa tätä kannetta. Tämänhetkisen ja tiedossa olevan intressin puuttuessa kanteesta ei enää tarvitse lausua.

Oikeudenkäyntikulut

54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan mukaan silloin, kun lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.

- 55 Koska olosuhteet ovat käsiteltävässä asiassa johtaneet siihen, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa riidan asianosaisista riippumattomasta syystä, kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.**
- 2) **Kantajat ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä lokakuuta 2005.

E. Coulon

kirjaaja

M. Jaeger

jaoston puheenjohtaja